

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domu.

XLV. Med najstarejše cerkve na Laškem štejejo cerkvo sv. Laurencija v Florenciji. Začeli so jo zidati l. 390 in slavni sv. Ambrozij jo je sam posvetil za službo božjo. Leta 1423 jo je ogenj pokončal a bila je zopet in še krasneje pozidana. Jena velika kupla že od daleč tujca vabi. Gredé dalje pridemo v cerkvico, kder se je ravno služila sv. meša pred izpostavljenim sv. Rešnjim Telesom. Ob enem je nek orglaš strahovito ropotal po orglah in burkaste napeve ščipal iz orglinih piščalk. Bog mu odpusti grehe! Meni vsaj je za vselej dobre misli o laškem orglanju zatrl. Lahi ne vedó orgelj za službo božjo rabiti spodobno.

Najlepši razgled na mesto in okolico se uživa iz mičnega brežiča S. Miniato. Kdor obišče Florencijo, naj ne opusti mične poti na S. Miniato. Krasni razgled iz njega mu bo storjene stopinje lepo poplačal.

Večnega hojenja smo se bili že precej navolili. Noge so nam začele pešati. Tem bolj nam je o poldne dišal obed in počitek. Okrepčani se podamo zopet na ulico. Zdaj me nagloma popade tovariš za suknjo in me ves plah upozori na nenavadno prikazen. Hitro se obrnem in vidim — sprevid z mrličem. Bilo je kakih 15 možkih. Vsak je v rokah držal črn molek z debelimi grolčicami, kakor lešniki, z mrličem pa so naglo šli in mahali, kakor da bi jih kdo podil. Sicer pa mi je bilo jako všečno, da sem ta sprevid videl. Večkrat namreč sem že slišal pa tudi bral, da imajo na Laškem posebne družbe, ki za božje ime mrtve pokapajo. Družbeniki so pogostoma sami zlahtni in imenitni gospodje. Tudi gori omenjeni pogrebci so se mi zdeli, da so gospodskega stanu. Zaviti so v črna oblačila in lice jim krije primerna šema, da jih nihče ne pozna. Edinemu Bogu so znani, ki jim bo kedaj plačilo delil za lepo delo krščanske milosrčnosti.

Drugi den, 20. aprila, smo zapustili lepo Florencijo in se peljali proti domu po železnici čez apeninske gore in sicer skozi 36 tunelov in večsih tik strahovitih prepadov. Železnica je nekoliko podobna onej čez Brenner na Tirolskem ali čez Semering na avstrijsko-štajerski meji. Pri Bologni smo se zasukali in vkrenoli na levo proti Modeni in Parmi. Naši stareji vojaki še vedó marsikaj pripovedovati o teh lepih mestih. Dalje na levo smo imeli pred seboj Piacenzo. Okoli mesta je vse polno nasipov nasajenih s kanoni, poleg katerih namesto nekdanjih belih avstrijskih vojakov sedaj stražijo plavi Pijemontezi. Pri Vogheri smo zapazili na polju in sicer na desni strani od železnice 5 lesenih črnih križev, znamenja, da ondi spijo avstrijski vojaki, ki so padli v krvavi vojski l. 1859. V Aleksandriji, kder je nedavno velika stolna cerkva pogorela,

smo se prestavili na drug vlak in sedaj smo se zopet urno peljali, iz prva po močvirnem kraju, potem po plodoviti okolici. Naposled pridemo zopet do skalnega gorovja. Morali smo skozi 11 tunelov, čijih poslednji je 3254 metrov dolg. Brzovlak dirja skozi njega celih 11 minut. Blizu 10 ure v noči prišli smo v Genovo in smo na srečo brž dobili dobro stanovanje blizu kolodvora. Ko sem drugo jutro rano vstal in k oknu stopil sem začudenja kar ostrmel. Neizmerno lep, prekrasen razgled mi je bil pred očmi razgrnjen. Črez visoke hrame in poslopja sem zagledal morskó pristajo ali luko; v njej pa ladjo pri ladji, jadro za jadrom. Na nedoglednem plavem morju so se bližali mestu parobrodi in druge ladje. Vse je bilo živo nad nevarno morskó globočino.

(Nastavek prih.)

Slovstvo. Zastran Slomškovih pesmij došlo nam je sledeče naznanilo: ravnokar se je v tiskarni družbe sv. Mohora v Celovcu dokončalo tiskanje Slomškovih pesmij. Kam do srede t. m. bo vezanje dogotovljeno in se prične razpošiljatev. Kdor želi, da se mu te pesmi takoj po izidu pošljejo, naj se v kratkem oglasi. Naročila sprejema slav. tiskarna družba sv. Mohora v Celovcu, slav. opravišstvo „Sl. Gospodarja“ v Mariboru, in podpisani izdajatelj sam. Knjiga obsega nekaj črez 17 pol srednje osmerke. Papir in tisk, vse je jako lepo in okusno. Dodana sta pesmim spredaj dva predgovora Slomškova, potem kratke „životopisne čertice“, in „beseda urednikova“; na konci pa bibliografija Slomškovih del in spisov. Oskrbeli in pridjali smo tudi podobo nepozabljivega nam vladike, kakoršna se je nahajala v Drobntincah l. 1863. Toliko že naprej lahko rečemo, da bode ta knjiga razveselila vsako domoljubno slovensko srce! Ceno smo postavili, kolikor je največ moči bilo, nizko. Broširan iztis velja 90 kr., trdo vezan (kakor so bile navadno Drobntince) pa 1 gld. Kdor vzeme 12 iztisov, dobi 13tega na vrh. Čisti znesek je namenjen za izdavanje ostalih Slomškovih spisov.

V Ptui 1. julija 1876.

Mih. Lendovšek,
izdajatelj, kaplan in katehet.

Smešničar 28. Tat je v škrinjo trl, a zasačen pred sodnika gnan na 2 leti v ječo obsojen bil. Ker pa v škrinji razun nekajih malenkosti ni bilo ničesar, mu je bilo odpuščeno od kazni jedno leto. „Gospod, veli sedaj tat sodniku, pomislite še veliki trud, kojega sem imel pri odpiranju škrinje, in odпустite mi še drugo leto!“ Sodnika je tukaj sicer smeh posilil, a tata je vendar le v zasluženo luknjo potisnil.

J. K.

Razne stvari.

(Naš milostljivi gosp. knezoškof) bode zakrament sv. firme delili v Celjski in Brašlovski de-

kaniji sledeče dni: 26. avgusta v Tebarjih; 27. in 28. avg. v Celju; 29. avg. v Galiciji; 30. avg. v Grižah; 31. avg. v št. Paulu pri Priboldu; 1. sept. v Reki; 2. sept. v št. Jurju pod Taborom; 3. sept. na Vranskem; 4. sept. v Brašlovcih; 5. sept. na Paki; 6. sept. na Polzeli; 7. sept. v Žavcu in 8. sept. — male meše den — bodo imeli sv. opravilo pri Materi božji v Petrovčah.

(*Tolovajstvo in umor*) 24letni hlapec Jožef Lovrec, 18letni Franc Herga in 16letni Franc Podgoršek, oba kmetska sina, vsi iz Dornove pri Ptuj doma, so tamošnjega graščinskega hlapca Franca Veberja ubili in ga ure in 18 fl. oropali.

(*Rudar usmrtnjen*) V Trbovljah je težek kamen 12 metrov globoko padel rudarju Francu Lenarčiču na glavo in ga k priči usmrtil.

(*Velika suša*) je pritisnila na kaso okrajnega zastopa v Šmarji. Učitelji že 3 mesece niso dobili plače.

(*Opazka*) zastran g. M. Rastovega posestva je v 26. št. „Slov. Gosp.“ prišla brez vedenja ali pouzročenja prečastitega lav. konzistorija.

(*V Sevnici*) je 18letna gospodična, hčer g. Hügelsberga, okrajnega sodnika v Brežicah, šla na še nezgotovljeni most čez Savo, se posmeknola in v valovih preminola.

(*Spremembe v Lavantinski škofiji*) Č. g. Rupert Šuta pride za kaplana v Zavrče in č. g. Franc Pignar za kaplana v Frajham.

(*Za družbo duhovnikov*) so nadalje vplačali č. gg. Modrinjak 25 fl. (ustan. dopl.), Poznič 22 gld., Beljšak 11 gld., Vraz Ant. 11 gld., Lempl 11 gld., Canjkar Lovr. 11 gld., Pražen 1 gld.

(*Dražbe*) 8. julija Jan. Gornik v Selnici pri Muri 4374 fl. — 10. julija Jan. Selak v Ročici 3228 fl., Juri Kos v Ljubnici 4300 fl. (3), Mar. Anderlüh v Korpeli (2), Jan. Pestivček v Babjem vrhu 445 fl. — 11. jul. Jan. Krošl v Mrzaku 822 fl. (3), — 12. jul. Klara Vrecl v Hlapju 4565 fl. (3), Jož. Eichmaier v Rancenbergu 17.782 fl. — 13. jul. Fr. Trojko 700 fl. v Konjicah. — 14. jul. Jož. Pišek v Račah 779 fl. Jož. Krajnc v Skorišnjaku 2150 fl., Mart. Plabuta v Dobjem 1727 fl. Ant. Smodila v Lasnici (2) in Jože Jagrič v Oseku (3).

Listič opravištv: Sl. nar. . tis. . v Lj. . Vi ste nam za prvo in drugo polletje le po 90 kr. naročnine poslali, naš list pa velja pol leta 1 fl. 60. Dolgujete še nam za letos torej 1 fl. 20. — G. G. v Loki: Vi ste poslali zdaj naročnino za tretje, mi pa še od Vas za drugo četrtletje nismo nič dobili. — G. Sl. v Pohorcih: vso v redu.

Loterijske številke:

V Trstu 1. julija 1876: 9 80 85 11 72.

V Lincu " " 57 50 89 74 63.

Prihodnje srečkanje: 15. julija 1876.

Tržna cena

preteklega tedna po Hektolitrih.

(1 Hl. = 1⁶²/₁₀₀ vag.)

Mesta	Pšenica	Rž	Ječmen	Oves	Taršica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor . .	8 20	6 10	5 70	4 —	5 10	— —	5 —
Ptuj . . .	8 45	6 42	5 —	4 30	4 80	5 —	4 —
Mahrenberg	10 10	7 25	5 70	3 70	5 75	7 80	5 69
Gradec . .	8 94	7 50	— —	3 97	4 92	— —	5 —
Celovec . .	9 69	6 63	5 1 4	— —	5 30	4 46	5 74
Ljubljana .	8 60	6 40	4 80	3 80	5 80	4 80	5 40
Varaždin .	9 25	6 40	— —	4 85	5 20	7 —	7 —
Zagreb . .	11 —	6 40	7 —	4 —	5 60	— —	— —
Dunaj . . .	11 40	8 88	9 25	11 12	6 30	— —	— —
Pešt . . .	11 95	8 4	7 4	9 12	5 58	5 —	— —

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 64 50 — Srebrna renta 68 10 — 1860-letno državno posojila 107 — Akcije narodne banke 834 — Kreditne akcije 138 — Napoleon 10 17 — Ces. kr. cekini 5 80 — Srebro 102 20

Učenca za sedlarsko rokodelstvo

vzeme v poduk

Richard Matzl,

sedlar v Mariboru. (Postgasse Nr. 19).

Sirovi loj

kupujeta vsaki čav po najvišji ceni

Karl Pamperl-ova sina,

Topilnica za loj, svečarja in mlarnica,
zalega vžigalnih, svetilnih in maslobnih tvari

v CELOVCI na Koroškem.

Podučiteljska služba

v Mali-Nedelji IV. plačilnega razreda s prostim stanovanjem se razpisuje.

Prosilci slovenskega in nemškega jezika zmožni naj vložijo svoje prošnje redno obložene do 20. julija t. l.

Okrajni šolski svet v Ljutomeru, 11. j. 1876.

Predsednik:

žl. Premerstein.